

loven af den høitærede Minister, og at det saa først var ved Behandlingen i indværende Samling, at det blev udsendt som et særligt Lovforslag. Men allerede det er for mig et Bevis paa, at dette Forslag ikke er et saadant, at det absolut ikke skulde kunne have Plads paa en Tillægsbevillingslov. Saa bliver Spørgsmaalet, om den foreslaaede Ordning i og for sig er en saadan, at vi ikke kunne gaa ind paa den, og det er det, som jeg tror, at Udvalget har skjønnet, at der ikke var Tale om. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Ministeren har kunnet gaa ind paa den. I det andet Thing var, saavidt det blev refereret, hele Udvalget enigt om at gaa ind paa den, og efter den Granskning, som vi have havt Leilighed til at anstille, have vi heller ikke fundet afgjørende Grunde derimod. Det er en Mulighed, som jeg ialtsald for mit Bedkommende vil forudsætte, at jeg vilde kunne komme til at stemme for det særlige Lovforslag, ganske som for denne Post paa Tillægsbevillingsloven. Naar altsaa Forholdet stiller sig saaledes, at Posten i og for sig hævder sin Plads paa Tillægsbevillingsloven, og at den Ordning, der derved træffes, er en saadan, at man ikke i og for sig absolut kan modsætte sig den, finder jeg, især da jeg særlig som Lægmand vil sige, at det er et Spørgsmaal, i hvilket jeg maa henholde mig til de mere Sagtyndige, ingen Anledning til at modsætte mig det, naar de have kunnet gaa ind derpaa. Jeg tror derfor, at den ærede Taler har stillet sin Campagne fra et noget uvigtigt Udgangspunkt. Istedetfor at lægge saa afgjørende Vægt paa det formelle Spørgsmaal tror jeg, at den eneste Grund, der kunde bevæge til at tage Posten ud, vilde være en Fremfættelse af saadanne Indvendinger mod Forslagets Realitet, at vi maatte erkende, at den foreslaaede Ordning var i og for sig en saadan, at vi under ingen Omstændigheder kunde bevilge den; men da jeg ikke har hørt saadanne Indvendinger og ikke ved den Granskning, jeg isøvrigt har havt Leilighed til at anstille, har fundet saadanne, maa jeg fremdeles fastholde at anbefale Thinget at stemme for Bevillingen. Der var blot et enkelt Udtryk, som den ærede Forslagsstiller brugte, som forekommer mig ikke ganske korrekt. Jeg tror ikke, vi have sagt, at Sagen er undraget Landstingets Prøvelse; det er Lovforslaget, der er undraget Landstingets Prøvelse. Sagen selv have vi kunnet prøve ved Hjælp af Forslaget og ved Hjælp af Motiverne og derefter danne os vor Mening; men naar man saa isøvrigt ser, hvad Forslaget indeholder, tror jeg, man maa sige, at Pointen ligger i § 2, det er Bevillingen. Ja, der er en Expropriationsbestemmelse i Lovforslaget, men skulde den vise sig nødvendig, kan den jo gives paa særlig Lov. Resten af Lovforslaget tror jeg i og for sig ikke har nogen saadan Interesse, at den nødvendig maa gives ved særlig Lov.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg tror ikke, det vil være rigtigt at paastaa, at Sagen paa dette Tidspunkt nu har været undraget det høie Things Prøvelse, eftersom der er gaaet en rum Tid, siden den forrige Gang var til Behandling i dette Thing. Der er siden det Tidspunkt, da man med noget Grund kunde sige, at man her stod ligeoverfor at skulle vedtage et Lovforslag, hvis Indhold man kun havde havt Leilighed til at gjøre et meget flygtigt Bekjendtskab med, forløbet Uger og Dage, og jeg tvivler ikke om, at ærede Medlemmer have gjort sig Bekjendte med Indholdet af dette Lovforslag, som i flere Henseender har en ganske overordentlig Betydning, ikke blot med Hensyn til de Summer, som det vil udtræde, men ogsaa med Hensyn til det for Skibsfarten i Almindelighed overordentlig vigtige Problem, som her søges løst. Jeg har ogsaa Anledning til at tro, at Lovforslaget i Realiteten virkelig har været Gjenstand for Undersøgelse i dette Thing og, hvad jeg ikke tvivler om, en nøiagtig Undersøgelse, forsaavidt man i det Hele taget er istand til at kunne undersøge tekniske Spørgsmaal i deres fulde Udstrækning, idet nemlig det meget ærede Udvalg har udtalt i Betænkningen, at det heller ikke i reel Henseende har fundet nogen Betænkelighed ved Lovforslagets Vedtagelse, hvilket i Modsetning til den formelle Side, som er bleven saa stærkt behandlet og omtalt af den ærede Forslagsstiller af Underringsforslaget, kun kan betyde, at man virkelig har gennemgaaet Lovforslagets reelle Indhold. Naar nu det ærede Medlem reiser sine Indsigelser mod Lovforslaget af formelle Grunde, som han tilslagde en saadan Betydning, at han troede ganske at kunne bortse fra de reelle Grunde, ja, at de formelle Grunde efter hans Mening tale saa overveiende mod Vedtagelsen af Bevillingen, at han stolede paa allerede derved at kunne støtte tilstrækkelig sit Underringsforslag, saa tror jeg ganske i Overensstemmelse med, hvad der for lidt siden blev udtalt af Udvalgets ærede Ordfører, at det ærede Medlem har set denne Sag i noget for store Dimensioner. Jeg tror ikke, at der paa nogen Maade har ligget eller ligger i det, som her er foreslaaet, en Bestræbelse for at formindste Landstingets Indflydelse paa det almindelige Lovgivningsomvaade. Jeg er overbevist om, at der slet ikke har ligget nogen saadan Tanke deri. Det er saa meget mindre Tilfældet, som den sedvanlige Fremgangsmaade, der har været brugt gennem en lang Række af Aar med Hensyn til saadanne Lovforslag, der støtte sig til tekniske Undersøgelser, til Foretagender, som kræve megen teknisk Indsigt og Kundskab, men paa samme Tid angaa betydelige Kapitaler, har været, at de ere blevene behandlede paa den samme Maade, og navnlig har det været Tilfælde med saadanne Lovforslag, som angik Udvidelser eller Forbedringer